

PORTTI

Teos on rekonstruktio rakennuksesta ”*Replika Htsj*”, – palatsi, monumentti tai temppeli, käyttötarkoituksesta kiistellään – , josta faarao Hatsepsut näki unen ja kertoi ystävälleen kirjeessä (1479 eaa).

Pekilon 1:1 rekonstruktiossa kaikki tilalliset koordinaatit täsmäävät.

Myös unirakennuksen tunnelma, akustiikka ja ilmankosteus on pyritty toistamaan.

Rakennusmateriaaleista ei sen sijaan ole varmuutta. Mäntän kuvataideviikkojen budjetti tarjoaa yleisölle mahdollisuuden kuvitella teoksen koostuvan kaikkein kalleimmista ja raskaimmista materiaaleista, kuten rapakivigraniitti, marmori ja käsin taottu pronssi.

Uusimpien tutkimusten mukaan Hatsepsutin uneksuma, rakentamatta jäänyt monumentti on kiistatta yhtä todellinen kuin vaikkapa Chauvet´n kuuluisa luola oli ennen löytymistään 1994, jolloin emme kummastakaan mitään tienneet.

Osa tutkijoista uskoo jopa, että Hatsepsutin unen arkkitehtoniset kvaliteetit ja metafysiset ulottuvuudet, ns. paikan henki ”*genius loci*” on niin vahva, että se toteutuu jatkuvasti ajallisesta ja paikallisesta etäisyydestä huolimatta, viimeisimpänä esimerkkinä tapaus vuodelta 2017 Pariisista, jossa väkijoukko Champs Élyseellä koki rakennuksen hahmon niin voimakkaasti, että tukki liikenteen.

Teoria on toistaiseksi kiistanalainen.

PYLVÄS

Tässä olisi kohonnut ensimmäinen niistä seitsemästä pylvästä, jotka olisi pystytetty ylistämään voittoa taistelua, kuolematonta sankar-tekoa, hallitsijan hyvyttä, uhrin pyhyttä, vihollisen tuhoa, lopullista voittoa ja ikuista rauhaa sekä säilyttämään niiden muiston tuoreena ja tahrattomana aikojen loppuun asti.

Pylvään tiilijalustassa olisi huonosti säilynyt friisi, josta hallitsijan kasvot, nimi ja teot on raaputettu näkymättömiin. (*Damnatio memoriae*).

Pylväät nro 2, 3 ja 4 olisi kaadettu maan tasalle ja kivet käytetty muihin (parempiin?) tarkoituksiin.

Viidennen pylvään sokkeliin olisi kahlehdittu taskuvarkaita ja siihen nojailisi keskiajalla kyhättyjä hökkeleitä, suutareitten ja sopankeittäjien majoja, jotka poistettaisiin englantilaisten toimesta 1800-luvulla teoksen autenttisuuden (*sic!*) palauttamiseksi.

Pylväs olisi ollut vihreää porfyryä ja sen väitettäisiin olevan peräisin Gaius Maeniuksen kodin atriumista, jonka Cato Pseudo-Asconiuksen mukaan osti ns. ”erityisistä syistä” (*Caec. 50*):

Suomalaisten kannalta erityisen kiinnostava olisi ollut keskeneräiseksi jäänyt rapakivigraniittipylväs nro 7, jonka keisari Napoleon tilasi (peruuntuneeseen) voitonjuhlaansa Moskovaan. Nyt paasi makaa rantaliejussa höyryalus Runebergin reitillä, josta tarkkasilmäinen sen saattaa paapuurin puolelta yhä havaita.

PARVEKE

Tässä pisteessä olisi sijainnut parveke tai näköalaterassi, niin taidokkaasti asemoitu, että täältä olisi mahdollista nähdä niin lähestyvät hyvät ajat kuin huonot ajat, niin lähestyvät viholliset kuin onnelliset sattumat.

Täältä olisivat taiteilijat villiintyessään hypänneet uimaan delfiinien kanssa ja toisaalta ne, joista se olisi tuntunut loogisemmalta vaihtoehdolta, voineet kierähtää junan alle.

Pekilossa terassi-parvekkeelle on rekonstruoitu – kykyjemme asettamissa rajoissa – mahdollisimman avara tunnelma.

Kaikkein olennaisinta terassin arkkitehtuurissa oli kuitenkin, että sieltä näkyisi Kupoli, kultaisen leikkauksen periaatteen mukaisessa kulmassa horisonttia vasten piirtyvä mestariteos, jonka lasitetut tiilet välkkyisivätkin kullankarvaisina auringonnousun ja -laskun hohteessa.

KIRJASTOKAMMIO

Rakennuksen yksityisin tila, työhuone ja kirjastokammio mietiskelyyn, olisi sijainnut tästä pisteestä 3 askelta länteen.

Seinillä olisi ollut upeat freskot, joista toinen kuvasi hyvän ja toinen huonon hallinnon seurauksia allegorian keinoin. Hyvän hallinnon kuva tuhottiin heti korjaamattomasti tulella, vedellä ja hakuilla – todennäköisesti samojen henkilöiden toimesta, jotka kaikkina aikoina kokevat hyvän hallinnon niin provosoivaksi aiheeksi taiteessa, että se on välittömästi väkivalloin hävitettävä.

Huonon hallinnon kuvia sen sijaan riittää tutkittavaksemme, niin seinillä, kankailla kuin muillakin foorumeilla.

Tilan akustiikka olisi ollut niin hyvä, että täällä olisi ollut mahdollista kuulla naurua, laulua ja pussailun ääniä kymmenientuhansien vuosien takaa, kuiskauksia ja musiikkia, joka ehkä ei miellytä kaikkia, mutta ei jätä tekemättä vaikutusta yhteenkään, kaikuja ajalta jolloin täällä asustivat luolaihmiset, ja shamaanit pitivät palvontamenojaan! Silloin ei kirjastoa tietenkään olisi vielä ollut, vain shamaanien kaikuva luola, jonka päälle ja paikalle - todennäköisesti tarkoituksella - sitten rakennettiin kirjasto, jossa säilyttää ensimmäiset muisiinmerkityt runonlaulajain runot ja tavallaan jatkettiin traditiota.

Kirjaston hyllystä olisi löytynyt kaikkien historian unohtamien naisten runous ja nuottihyllystä unohdettujen naissäveltäjien kaikki teokset, ne joita ei ennen saanut edes kuvitella olevan olemassa.

Tila olisi pieni, mutta materiaalit ihanat.

Täältä olisi ollut myös paras näköala suoraa omaan sisimpään. Se oli toisten lempipaikka, toisten pelkäämä. Tutkija G väittää jopa, että tämä olisi ollut se huone, johon L viittasi runosäkeessään ”*hiljaisuuden huminaa ja omien ajatusten narinaa*” ja B termillä ”*sydämen koti*.”

Faarao Hatsepsutille unien kirjastokammio oli paikka, jossa oli mahdollista saavuttaa täydellinen mielenrauha.

KUPOLI

Ylimpänä kaartuisi kaiken yllä Unien kupoli kuin kruunu,
kuten pitääkin.

Mittakaava olisi ollut – tietenkin – Rooman ylittämättömästä
Pantheonista,
jossa jumalaisen kauniin (*teksti vaurioitunut*)

Kupolin keskellä olevasta aukosta, (halkaisija 9 m),
lankeaisi sisään öinen sade, vilkkuisivat sydäntalven tähdet
ja kevään ensimmäiset pääskyt.

Olisiko Unien kupoli ollut ainoa paikka, jossa huolien
uuvuttama hallitsija vihdoinkin sai levon, kuten H väittää
teoksessaan T?

Rakennettiinko se, koska vain siellä uneton kuningatar
saattoi nukkua ja uneksia?

Vai, olisiko niin, kuten μ koulukuntineen väittää, että
kupoli oli kaikkein tärkein hallitsijan unikuvista, se jonka
takia rakennettiin kaikki muu?

Hän uneksi sen kiveksi ja marmoriksi ja lasiksi, sai painavat
massat kohoamaan korkeuksiin, kuvitteli ylleen kupolin,
jonka alla kaikuu ja josta huimaa katsoa alas.

Unessaan Hapsetsut katsoi alas – näin lukisi peristyyliä
kiertävässä ylimmässä kirjoituksessa, tästä ollaan
yksimielisiä – katsoi yli valtakuntantansa ja kysyi itseltään:

Miksi
 kaikki tämä?

Kun on puut

ja puiden latvoissa humina.